

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 33. Petri Morini obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. duere, licitum esse, decisum fuit die
A. C. 1608. septima Julii: Denique statutum die vi-
 gesima septima Septembris, quod om-
 nes Clerici etiam Canonici de manu ce-
 lebrantis in Cœna Domini Sacramen-
 tum Eucharisticam sumant, & quod anniver-
 saria, aliæque Defunctorum Missæ, que
 occurrunt in die festo in sequentem diem
 transferri valeant. Præterea circa ad-
 ministrationem Sacramenti Pœnitentiæ
 Sacra Concilii Congregatio die sexta
 Junii declarabat, quod Confessarius
 tam sæcularis quam Regularis ad au-
 diendas sæcularium Confessiones in una
 Diœcesi approbatus, non possit in alia
 easdem Confessiones excipere absque
 Episcopi Diœcesani approbatione.

§. XXXIII.

Petri Morini obitus.

Dupin Bibl. des Aut. Eccles. t. 17. Simon letr. tom. 1. p. 313. Non pauci ex Scriptoribus Ecclesiasti-
 cis Religione Catholicis hunc an-
 num suæ vitæ extremum habuere. Hos
 inter primo loco ac merito recen-
 dendus occurrit Petrus Morinus Parisiis
 anno Christi millesimo quingentesimo
 trigesimo primo natus. Hic juvenis
 adhuc a suo Patre Caussidico ad foren-
 ses disceptationes destinatus pro ingenii
 sui amplitudine ad altiora gressum in-
 tendebat, quocirca in Italiam tum ce-
 leberri-

leberimum literarum emporium pro-
fectus, primo sciendi ardore non nisi pro-
fanos Authores evolvebat, mox tamen
Sacris literis, Sanctis Patribus, & Ec-
clesiasticarum antiquitatum cognitioni
totum se dicabat, quibus in disciplinis
tantum profecerat, ut suo ævo, si pa-
rem, nullum tamen eruditione superio-
rem haberet: Postquam autem Vene-
tiis, Vicentiæ, & Ferrariæ literarum
ac literatorum commercia aliquamdiu
foverat, mortuo Patre suo anno
Domini millesimo quingentesimo sexa-
gesimo quinto Romam delatus, inde
Lauretum & Veronam rediit, ubi Car-
dinalis Navageri Episcopi amicitia usus
Matthæi Geberi commentarium Sancti
Joannis Chrystostomi in epistolas Divi
Pauli nova versione illustrans, jussu Gre-
gorii XIII. Sermones in Franciæ comi-
tiis habitos latine reddidit, simulque
de eloquentia & tropis Rhetoricis com-
posuit librum, a Carolo Borromæo tan-
topere æstimatum, ut Morinum Romam
accerneret, ejusque vices in Vaticana
Scholasticorum Academia agere jube-
ret: nec ibi otiosus erat Morinus, cu-
jus opera Gregorius XIII. & Sixtus V.
præter Turrianum, Maldonatum & Cia-
conium ad recognoscendum textum Græ-
cum septuaginta Interpretum utebatur,
hac autem occasione Morinus non modo
Hist. Eccles. Tom. LIV. Z eru-

Sæc. XVII.
A. C. 1608.

Sæc. XVII. eruditam epistolam circa Biblia horum
A. C. 1608. Interpretum ad Sixtum V. scripserat,
 sed etiam emendationis Decretalium &
 Conciliorum Generalium editionis cu-
 ram in se suscepit: Cæsari quoque Be-
 ronio in concinnandis suis Annualibus
 utilem navabat operam. Scripsit etiam
 tractatum de infauftis Papæ fatiis, ne-
 non alium de alienatione bonorum Ec-
 clesiasticorum, in quo acriter in eos in-
 vehitur, qui ad se suosque ditandos Ec-
 clesiæ bona usurpant. Tandem Romæ,
 ubi triginta octo annos morabatur, hoc
 anno mortuus est. Utebatur stylo ad-
 modum nitido ac facili, eratque Vir in
 latino, Græco, hebraico, Syriaco &
 Chaldaico idiomate ac Ecclesiasticis an-
 tiquitatibus versatissimus, laboris im-
 patiens, a proprii quæstus, ac novita-
 tum studio alienus, pro Ecclesiæ ac Re-
 publicæ literariæ bono propensissimus,
 Religione & pietate excellens atque Ec-
 clesiæ addictissimus: Commendatur præ-
 cipue ejus tractatus de bono usu & ab-
 usu Scientiarum, in cujus libro primo
 admonet, ut in literaria exercitatione
 proprii judicii pertinaciam, ac propria
 laudis studium fugiamus: redarguit
 quoque illos, qui in suis libris termines
 in primitiva Ecclesia usitatos adhibere
 erubescunt, omnesque libros simplici
 ac nullatenus fucato stylo conscriptos

contemnunt. In secundo vehementer declamat contra illam perniciosam licentiam, qua quisvis typo, quem cæcum & quæstus famelicum appellat, libros pietati, Religioni & moribus noxios committere permittitur. In tertio dialecticam ad confundendos hæreticos oppido necessariam censens, eam a Theologis negligi & a Jureconsultis contemni deplorat: postremas Franciæ & Germaniæ calamitates inde exortas afferit, quod Episcopi nec pietate nec doctrina præstantes fuerint; hinc præprijis in Theologiæ studio summam Divi Thomæ prælegendam, postea Ecclesiasticæ Antiquitatis monumenta, Conciliorum decreta, Historiam Ecclesiasticam & Sanctorum Patrum opera & juris Canonici decreta sedulo perlustranda suadet. Demum Concilii Florentini editioni præmittit adhortationem ad Græcos, ubi de eorum schismate satis erudite discurret.

Sæc. XVII.
A. C. 1608.

§. XXXIV.

Martini Del-Rio mors.

Non minus claram eruditionis famam post se reliquerat Martinus Antonius Del-Rio, qui Hispani ac prædivitis Nobilis Filius anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo primo

*Dupin. l. c.
pag. 39.
Alegambe
Bibl. S. J.
Langefeld
in vita Mart.
Delrio Mi-
moræus Script.
Sæc. XVII.*

Z 2